

РЕШЕНИЕ

№ 28393

гр. София, 14.07.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 5 състав, в
публично заседание на 09.07.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Владимир Николов

при участието на секретаря Мая Георгиева, като разгледа дело номер **7863** по опис за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 84, ал. 2, във връзка с чл. 85 от ЗУБ.

Образувано е по жалба на А. Б., гражданин на Република Т., роден на г., с адрес за призоваване: С., [улица], РПЦ – ДАБ и съдебен адрес – С., [улица], ет. 1, кантора 110, чрез адв. П., срещу Решение № УП-В9 / 09. 06. 2026 г. на интервюиращия орган към Държавната агенция за бежанците при МС.

В жалбата се излагат съображения за нарушения на материалния закон, поради липса на мотивирано произнасяне, че не са налице обстоятелства, доказващи основателен страх от преследване. Липсвало произнасяне по конкретно изложените факти и обстоятелства от значение за случая на жалбоподателя. Моли съдът да постанови съдебно решение, с което да отмени Решение № УП-В9 / 09. 06. 2026 г. на интервюиращия орган и се върне молбата за разглеждане в производство по общия ред.

Ответникът – ИНТЕРВЮИРАЩИЯ ОРГАН при ДЪРЖАВНА АГЕНЦИЯ ЗА БЕЖАНЦИТЕ при МИНИСТЕРСКИ СЪВЕТ, чрез процесуалния си представител, счита жалбата за неоснователна.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

С молба вх. № ПМЗ-В-906 / 20. 05. 2026 г. до председателя на ДАБ, А. Б., гражданин на Република Т., роден на г., пол – мъжки, етническа принадлежност – кюрд, по вероизповедание - атеист, семейно положение - неженен, е поискал закрила. На 27. 05. 2026 г. е проведено интервю, подписано от жалбоподателя, преводач и интервюиращ орган, в което е посочено, че

жалбоподателя е напуснал Т. заради проблемите, които имал докато служил в армията. Други военни поискали от него да убие един старши капитан, но той отказал и оттогава бил преследван. Искали да го вкарат в различни групировки и постоянно го следели. Впоследствие го накарали да плати стар дълг на баща си, като му изтеглили парите от сметката. С решение № УП-В9 / 09. 06. 2026 г. на интервюиращия орган е отхвърлена молбата за международна закрила като явно неоснователна.

В откритото съдебно заседание, жалбоподателят се явява лично, като освен това се представлява от процесуален представител, който поддържа жалбата по изложените в нея съображения.

При така установените факти, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД обосновава следните правни изводи:

Решението е съобщено на жалбоподателя на 12. 06. 2026 г., а жалбата е депозирана в АССГ на 19. 06. 2026 г. - в преклузивния срок по чл. 84, ал. 2 от ЗУБ и е процесуално допустима.

По същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

Обжалваният акт е мотивиран с разпоредбата на чл. 70, ал. 1, във връзка с чл. 13, ал. 1, т. 1 и 2 от ЗУБ.

На основание чл. 70, ал. 1 от ЗУБ, при наличие на основания по чл. 13, ал. 1 в срок до 14 работни дни от регистрацията на чужденеца интервюиращият орган може да приложи ускорено производство, като вземе решение за отхвърляне на молбата като явно неоснователна.

Съгласно чл. 13, ал. 1, т. 1 и т. 2 от ЗУБ, молбата на чужденец за предоставяне на международна закрила се отхвърля като явно неоснователна, когато не са налице условията по чл. 8, ал. 1 и 9, съответно по чл. 9, ал. 1, 6 и 8 и чужденецът се позовава на основания извън предмета на този закон и не посочва никакви причини за основателни опасения от преследване.

В случая, чужденеца е регистриран на 20. 05. 2026 г. и от тази дата следва да се брои законоустановения срок за произнасяне. В случая, оспореното решение е постановено на 09. 06. 2026 г., до която дата са изминали 13 работни дни, т.е. в предвидения законов срок.

В същото време, съдът намира, че основателно е прието от интервюиращия орган, че чужденеца позовава на основания извън предмета на този закон или не посочва никакви причини за основателни опасения от преследване, поради което е налице хипотезите на чл. 13, ал. 1, т. 1 и 2 от ЗУБ.

Видно от заявеното в интервюто, жалбоподателя е посочил, че бил заплашван заради отказа да убие друг човек, но сочи, че това се случило 2009 – 2010 г. Видно е, че след тази дата същият е продължил да живее в Т.. В случая така заявения страх от преследване е изцяло голословен и неконкретизиран, като освен че не представя никакви доказателства в подкрепа на историята си, жалбоподателят и не сочи конкретни факти свързани с изложения страх от тези непознати лица, които го подслушвали и преследвали.

Видно от заявеното в съдебното заседание, жалбоподателят сочи, че постоянно е преследван, но също така сочи намерата на духове и магии при тези случаи. Всъщност, целта на жалбоподателя, при напускането на Т. е да пристигне в Германия, тъй като има роднини там.

По делото е представена справка вх. № МД-02-196 / 19. 05. 2026 г. на Дирекция „Международна дейност и проекти“ при ДАБ, съгласно която положението в Т. е стабилно. Освен това Т. е приета за сигурна страна, съобразно Решение № 247 на МС от 3.04.2024 г. за приемане на Списък на сигурни страни на произход и на Списък на трети сигурни страни по отношение на търсещите закрила, поради което са неоснователни доводите (изцяло неконкретизирани) на жалбоподателя за преследване.

Настоящата съдебна инстанция, намира че правилно административният орган е обосновал отказ за предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут на чужденеца, тъй като не са налице

материалните предпоставки по чл. 8 и чл. 9 от ЗУБ. Съгласно чл. 8, ал. 1 от ЗУБ, статут на бежанец в Република България се предоставя на чужденец, който поради основателни опасения от преследване, основани на раса, религия, националност, политическо мнение или принадлежност към определена социална група, се намира извън държавата си по произход и поради тези причини не може или не желае да се ползва от закрилата на тази държава или да се завърне в нея.

На основание чл. 9, ал. 1 от ЗУБ, хуманитарен статут се предоставя на чужденец, който не отговаря на изискванията за предоставяне на статут на бежанец и който не може или не желае да получи закрила от държавата си по произход, тъй като може да бъде изложен на реална опасност от тежки посегателства като смъртно наказание или екзекуция, или изтезание, нечовешко или унизително отнасяне, или наказание, или тежки заплахи срещу живота или личността на цивилно лице поради безогледно насилие в случай на въоръжен международен или вътрешен конфликт.

За да са налице предпоставките за предоставяне на хуманитарен статут следва да съществува вероятност за нечовешко или унизително отнасяне при реализиране на наказанието, а такива данни липсват. В конкретния случай, от изявленията на жалбоподателя става ясно, че същия не е имал проблеми в страната си на произход, като доводите за заплахата от непознати лица, не са подкрепени с никакви доказателства и са удобна версия за „запахата“ по отношение на жалбоподателя.

В същото време, наред с преценката на държавата по произход обаче, се преценяват и фактите, свързани с личното положение на молителя. С оглед на това и тълкуването на Съда на Европейските общности по дело № C-465 от 2007 г., информацията за ситуацията в Т., определена като сигурна страна и липсата на тежки и лични заплахи по отношение на жалбоподателя се обуславя изводът, че не се установяват предпоставките на закона, за предоставяне на статут.

Предвид изложеното, настоящият съдебен състав на АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД приема, че обжалваният административен акт е издаден от компетентен орган, упълномощен със заповед на председателя на ДАБ, като същевременно са изпълнени материалните и процесуалните правила по издаването му, поради което подадената жалба следва да се отхвърли като неоснователна.

Така мотивиран, Административен съд София-град, I-во отделение – 5-и състав:

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на А. Б., гражданин на Република Т., роден на г., срещу Решение № УП-В9 / 09. 06. 2026 г. на интервюиращия орган към Държавната агенция за бежанците при МС.

РЕШЕНИЕТО не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ:

